

"Een graankorrel blijft een graankorrel als hij niet in de aarde valt en sterft. Maar als hij sterft brengt hij veel vrucht voort . . ." (Joh. 12:24)

Dit is een dankbare herinnering aan

Marinus van Gils

(Marinus Johannes)

Marinus werd geboren te Overdinkel op 25 januari 1928. Zijn leven heeft zich bijna geheel afgespeeld aan de Dubbeleweg. Ruim 52 jaar lang was hij er gelukkig getrouwd met Jopie (Johanna Wilhelmina) Hammink.

Gesterkt door het Sacrament van de Ziekenzalving, omringd door ons allen, heeft pa met pijn in het hart, maar vol overgave, 'n week lang op 't ziekenhuis te Enschede, afscheid van ons genomen. Hij is op 1 november 2002, feest van Allerheiligen, vredig ingeslapen. We hebben hem na een Plechtige Uitvaartviering te Overdinkel, op 6 november te ruste gelegd op de begraafplaats naast de Gerardus Majellakerk.

Pa en ma waren onafscheidelijk tot aan zijn laatste dag. Op jonge leeftijd werkte pa in de textiel in Duitsland, bij van Delden en later bij Schuttersveld. Zijn militaire dienstplicht vervulde hij in Westerbork (opleiding infanterie) en Naarden. Hler leerde hij ma kennen. Samen met haar heeft hij te Overdinkel z'n gezin opgebouwd. Uit hun liefde zijn drie kinderen geboren, Martin, Jan en Gerrie. Later kwamen daar de schoondochters bij, Anne-Marie, Liny en Evelin, met de kleinkinderen Marloes, Anouk, Mariëlle, Natasja, Marco en Nicole. De band was zeer hecht. Intens heeft hij genoten van mensen en dieren. De hond Tommie, de kat, z'n kippen, konijnen, duiven . . . , de hele natuur was z'n lust en z'n leven. Pa deed zelden iets 'alleen', altijd samen met en in overleg met ma.

Samen gingen ze op reis, naar Ierland, als cadeau bij hun zilveren huwelijksfeest, samen naar Oostenrijk, en na lang intensief sparen, samen twee maal naar Australië op familiebezoek. Pa ging, moedig en vastberaden, tegen goedbedoelde adviezen in. "Iej kunt proatn waj wilt, mar we goat!" Oprecht was z'n liefde voor mede-mensen. Iedereen was altijd even welkom in hun 'thuis', hoe voller hoe liever. Ook opa en oma die later vanuit Bussum verhuisden en in kwamen wonen. Nooit deed iemand tevergeefs een beroep op hem, tuinspitten was z'n specialiteit, maar ook sjouwde hij stenen, mixte cement en deed huishoudelijke karweitjes, koken, dweilen voor ma. Niets was hem teveel. Technisch gevoel had hij niet, maar z'n hart zat op de juiste plaats, met gevoel voor kinderen. Jonge mensen, de natuur, de sport . . . , het was hem alles. Vol belangstelling volgde hij de gehele sportwereld, voetbal, tennis, schaatsen, hockey, enz. Z'n leven lang trouw lid van OSV, ruim 10 jaar dames-voetbal begeleider, meer dan 25 jaar jeugdleider, was 'Marinus van Gils' gezien en bemind. Z'n uitzonderlijke oorkonde en zilveren speld zijn zichtbare tekenen van waardering. Jarenlang hielp hij de Gerardus processie met 't stallen van fietsen bij Eulderink. Pa hield van 'gewoon doen' en sprak consequent altijd en overal Twents. Hoewel niet van harte ging hij toch in de VUT. Hij speelde het op latere leeftijd klaar zich om te scholen om bij de Groenbouw te werken, als hovenier met kennis van zaken. Toen de eerste symptomen van een ernstige ziekte, het PSP-syndroom, zich 5 jaar geleden aandiende, kon niemand aanvankelijk begrijpen en bevreeden wat dit betekende. Ma heeft hem tot het laatst thuis liefdevol verzorgd. De laatste weken werd hij noodgedwongen verpleegd in het VTO te Losser en het ziekenhuis te Enschede. Onze lieve pa, deze oer-sterke, alles-kunnende, altijd-hard-werkende, grote dierenvriend, zeer grote kindervriend moest zijn gezondheid beetje bij beetje inleveren. Nu is zijn aardse reis volbracht en we zeggen: Lieve pa, rust in vrede bij God en dank voor alles.

Voor uw getoonde belangstelling tijdens de ziekte van mijn man, onze pa en onze opa en voor uw warme aanwezigheid in deze moeilijke dagen zeggen wij u hartelijk dank.

Familie van Gils